Ч. 115. Пятниця 25 мая (7 червня) 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К. 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К. 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З Ради державної. — Справи парляментарні. — З Македониї.)

На початку послідного засіданя пос. Мандичевский, що перший раз явив ся в палаті, зложив посольске приреченє. Між відчитаними внесенями та інтерпеляциями було внесене п. Пигуляка, щоби утворити 2-міліоновий фонд для спиненя еміґрациї з Буковини. — В дальшій дискусиї над буджетовою провізориєю промовляв перший посол Чайковский, член Кола польского, і жадав іменем свого сторонництва, щоби сойми скликувано щорічно правильно, і сесий не замикано а лише відрочувано. Коло польске дожидає скорого полагодженя буджету, бо инакше ухвали сойму не можуть виконувати ся. Що до політичної ситуациї, замітив посол Чайковский, що теперішну хвилю уважає лиш за непевне перемирє. — Дальше домагав ся зміни реґуляміну, а відтак зійшов на галицкі відносини; відпирав закиди, немов би в Галичині було яке шляхотске правлінє. Коло польске не є шляхотским виключно, бо засідають в нім представителі всіх верств суспільности. Також і той закид, немов би Поляки угнітали Русинів, неправдивий. Вкінци полемізував з др. Косом, і зложив заяву, що Коло польске, як парляментарне сторонництво, противне правлінию §. 14, і льояльне, з пересьвідченя, що в Австриї лежить запорука розвитку і справедливости для всіх народів, отже буде голосувати за буджетовою провізориєю. — З черги промовив п. Романчук. Признав пожиточність законів, які до тепер палата ухвалила, але — каже — найліпші закони не мають вартости без доброї політики. Найважнїйших квестий до тепер не доторкано зовсім, а іменно національної справи і квестиї виборчої ординациї.

По замкненю дискусиї промавляв ґенеральний бесідник ґр. Офнер, а відтак для фактичного спростованя пос. Міхейда і обговорював національні відносини на Шлезку. Відтак ухвалено буджетову провізорию в другім і третім читаню. З черги пос. Давид Абрагамович реферував горівчаний закон, котрий принято в другім і третім читаню, так як его справлено в палаті панів. — На вечірнім засіданю, в дискусиї над зміною §§. 59 і 60 промислової ординациї промавляли социяліст Ганіх (contra), антисеміт Аксман (pro), а відтак міністер торговлі Каль, і вказав на шкідливу конкуренцию, яку аґенти великих підприємств в промислових та торговельних центрах роблять купцям та ремісникам по менших містах. По промовах пос. Еленбоґена (contra) і Ґібера (pro) замкнено загальну дискусию, а ґенеральні бесідники Врабец (contra) і Беґайм (pro) обговорювали зміну ординациї відповідно до своїх становищ. По кількох фактичних спростованях ухвалено приступити до подрібної дискусиї. На тім перервано засіданє о год. 1½ по півночи. Слідуюче в суботу о годині 10 рано.

Вчера не було засіданя палати послів, а також не відбуде ся і нині з причини лат. сьвята Божого Тіла; в пятницю не буде его також з причини повного засіданя австрийскої делеґациї, котра відбула засіданє також вчера. Отже палата послів буде радити аж в суботу, а відтак імовірно аж ві второк, бо на понеділок назначено знов засіданє делеґациї.— Вчера вечером відбула засіданє палата панів.— Комісия палати панів для закона о водних дорогах зібрала ся в понеділок в полудне на засіданє і уконституувала ся, вибираючи провідником ґр. Фр. Туна, заступником кн. Аверсперґа, а референтом п. Просковеца. Комісия приступила відтак до загальної дискусиї і ту дискусию скінчила. Всі бесідники промавляли за предложенєм в такім виді, як его ухвалила палата послів. В нарадах забирав голос три рази президент міністрів др. Кербер. Відтак приступила комісия до подрібної дискусиї. В дискусиї заінтерпелював ґр. Стадницкий правительство, чи не наміряє з нагоди переведеня великих робіт зреорґанізувати технічку службу, іменно вимити єї з під виключного впливу політичної власти. Бесідник вказав на примір заграниці, іменно на Францию. Др. Кербер згодив ся з поглядами бесідника і заповів, що з нагоди згаданих великих робіт буде служба технїчна зреорґанізована.

В Македониї, як доносять сербскі дневники, положенє стає чим раз тяжше для тамошних Сербів. Арнавти зорґанізували шайку в горах і нападають не лише сербскі села, рабують добро мешканців, але пускають свої загони аж до міст. В містах Печі, Призрені, Сєніци мають Арнавти своїх гарамбашів, котрі розвідують ся про маєткові відносини Сербів, насилають ватаги з гір, рабують Сербів, а потім

---

8)

НОВОМОДНІ ЖЕНЩИНИ.

(З анґлійского.)

(Дальше.)

— Що — що то стало ся? — крикнула Едита перепуджена.

— Маю надію, що нічо небезпечного — сказав на то Кенйон, успокоюючи єї. — Може зачекаєте тут хвильку, а я збіжу на долину, та розвідаю, що стало ся?

— А вжеж, що зачекаю — відповіла она, пустившись его руки; сама не знаю, де мій розум подів ся, що я так перепудила ся.

— А може Ви би не хотіли самі лишити ся?

— Чому би ні? Перший страх вже минув; але я гадала в перший хвили, що ми виїхали на якусь скалу.

— Тут нема скал — відповів Кенйон; та й нема мраки, і як здає ся, ми їдемо тою дорогою, котрою повинні. Мабуть щось в машині не в порядку. Заждіть хвильочку, я зараз розвідаю.

Сказавши то, побіг він сходами в долину, де стрітив якогось матроза; на его питанє: „Що сталось?“ матроз не відповів нічого, лиш побіг дальше попри него. На коритари, повнім диму, прискочив він до якогось офіцира і повторив ему своє питанє, але той так як би й нічого ему не сказав.

— Не знаю. Будьте ласкаві і не розпитуйте; все що буде потреба, то вже зробить ся.

То могло лиш мало додати відваги. Тимчасом вже й коритар наповнив ся був людьми, котрі чихаючи і кашляючи від диму, бігли гурмою на поклад, де ще перед хвилькою було пусто, а котрий тепер переповнив ся пасажирами, в найприрізнїйших тоалєтах, та й просто лиш в — білю. — „Що стало ся?“ — питали всі, але ані один із бігаючих то сюди, то туди офіцирів, не знав, що на то сказати. Наконець явив ся капітан, такий веселий і любий, як завсігди, і сказав пасажирам, що нема ніякої небезпечности. Щось попсувало ся в машині, але що, того й він сам ще не знає; на всякий случай нема ніякої оправданої причини побоювати ся; за хвильку буде все в порядку, скоро лиш пасажири будуть спокійні.

Ті і многі инші брехні корабельні успокоїли поволи занепокоєні уми так, що пасажири зачали один по другім сходити до своїх кабін, в тім переконаню, що корабель ще не потапає. Вневдовзі опісля явили ся знову всі, але вже поубирані. Дим, що зайшов був аж до сальону, розійшов ся борзо, а коли наконець, ані навіть о мінуту не пізнїйше, відозвав ся дзвінок, взиваючий до другого сніданя, то вже й найтрусливші з пасажирів успокоїли ся; а все-таки нині вернуло більше повних полумисків назад до кухні, як звичайно.

На покладі настав був дивний спокій; з містка командантского не чути було ніякого голосу, керманич стояв без роботи, і видко, ждав на приказ.

Більша часть пасажирів брала той спокій за добрий знак, і вихвалювала погідне, ясне веремя яко особливо щасливу обставину. Ті немногі, що трохи розуміли ся на плавбі морскій, знали, що то річ дуже небезпечна, коли корабель перехилить ся трохи на один бік, і з трівогою споглядали на капітана, котрий своїм дальновидом розглядав ся по овиді, і зітхаючи, ніби признавав ся, що все ще не може нігде добачити хоч би лиш сліду якогось другого корабля. З долини, де містили ся машини, чути було важкі удари молота, для людий, не розуміючих річи, радістний знак, що направа якоїсь ушкоди відбуває ся борзо.

Сего вечера засів капітан на своїм місци, на старшім кінци стола, знову так само веселий і спокійний, як завсігди, як коли-б нічо не приключило ся. Один з пасажирів, що сидів близко него, спитав его о причину сеї пригоди, і яке може бути єї значінє. Капітан подивив ся по довгім ряді пасажирів коло стола, і відповів.

— Бою ся, що не зрозумієте мене, коли буду Вам розповідати про технічні подрібности. Длятого нехай Вам отсе вистане, що скажу. Одно колесо, що стоїть в звязи з машиною, пукло і розломило ся, та ушкодило при тім часть машини. В сій хвили годі ще сказати, як довго потягне ся, заким шкода буде направлена. Але навіть і в такім случаю, як би шкода була й значнїйша, то нема обави, бо ми на тій дорозі, котрою загально кораблі пливуть.

То могло досить успокоїти; але ті, що сеї ночи не могли спати, чули, як помпи безнастанно робили і як шуміла вода, спливаюча з корабля у море.

ділять ся добичею з турецкою поліцією. — Справу митрополита з Превези полагоджено за інтервенциєю російскої амбасади користно. Именно турецкі власти усунули митрополита за те, що в день іменин грецкого короля зарядив молитви за него. Отже за російским посередництвом Порта згодила ся, щоби митрополит повернув до Превези і наново обняв урядоване.

Новинки.

Львів дня 6 го червня 1901.

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав командантови стациї жандармериї І. Томкови за вирятуванє чоловіка з огню срібний хрест заслуги.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Лев Пінїньский вернув з Відня до Львова і взяв нинї участь в торжестві Божого Тїла.

— **З львівского університету.** П. Міністер просьвіти потвердив ухвалу колеґії професорів виділу теольоґічного львівского університету, допускаючу кс. дра Яна Слюсаря, катихита львівскої школи реальної, на доцента приватного для теольоґії пасторальної в тутешнім університетї.

— **О. Володимир Садовский,** дотеперішний завідатель віденьскої парохії, іменований войсковим капеляном II. кляси в перемиским ґарнізонї.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів у Львові** оповіщує: Від дня 10-го червня с. р. отворені будуть в Кракові на Страдомі і на Піску при істнуючих там ц. к. урядах почтових ч. 3 і 4 стациї телеграфу з цїлоденною службою. Округ дїланя тих стаций обмежений буде лише на прийманю телеграм.

— **П. Барвіньский** поставив в пятницю дня 31-го мая в радї державній наглє внесенє в справі погорільцїв в Корсові, брідского повіта, взиваючи правительство, щоби як найскорше розслїдило шкоди заподїяні пожаром і удїлило з державних фондів видатної запомоги.

— **Стипендию** з фундациї бл. п. о. Николая Васильковского річних 80 К., надав п. Евст. Васильковский, управитель почти в Уланківцях, котрому прислугує право роздавництва тої стипендиї, Онофр. Ткачеви, ученикови III. р. ткацкої школи в Горлицях. Обдарований буде побирати тую стипендию в двох піврічних ратах аж до покінченя наук.

— **Президия маґістрату міста Львова** видала відозву, в котрій мешканцїв міста взиває до складок для олешицких погорільцїв. Всякі хоч би найдрібнїйші датки можна складати в президияльнім бюрі маґістрату або в комісариятах дїльниць.

— **Вінчанє дра Олександра Колесси** професора львівского університету з панною Ольгою Софією Лїтиньскою донькою пп. Ольги і дра Лукіяна Лїтиньских відбуде ся дня 8-го н. ст. червня о год. 7-ій вечером в гр. кат. катедральній церкві в Перемишли. Обряду довершить Впр. епископ Чехович.

— **Конкурс на пять місць безплатної науки співу** сольового в школї товариства „Лютня" оголошує маґістрат міста Львова на р. шк. 1901 2. Компетенти мають виказати ся, що: 1) не мають достаточних фондів на науку співу і що 2) учили ся вже співу та осягли в тій науцї вже якісь успіхи. Убігати ся можуть також ті, що вже й сего року користали з добродійства безплатної науки в названій школї. Наука триває один рік. Поданя треба вносити до маґістрату кор. стол. міста Львова до дня 30 с. м.

— **Гусятиньска філїя „Просьвіти"** устроює загальні збори дня 17-го с. м. в Хоросткові в сали повітової ради а заразом відбуде ся також господарско-просьвітне віче і нарада крамарів.

— **Для погорільцїв** Ратунковий комітет для погорільцїв в Олешичах подає до відомости, що до відбудованя пожаром знищених домів треба більшої скількости будівляного матеріялу, як: дерева, цеґли, дахівок, бляхи, папи і т. ин. Комітет відзиває ся проте до милосердних сердець о поміч і просить адресувати посилки на руки комітету ратункового.

— **Огнї.** В Скалатї згорів дня 25-го с. м. дім, в котрім мешкав шкільний інспектор п. Недзьведский. Так дім як і цїле урядженє домашне згоріло.

— **З Богородчан** доносять: Той, що доконав нападу на віз почтовий, зове ся Андрій Дзядош; він недавно прибув до Богородчан з Ярослава. Доси не удало ся жандармериї вислїдити его: але арештовано в Станиславові помічника возьного почтового Шидловского, підозріного о співучасть в обікражи богородчаньскої почти минувшого року.

— **Тарасові обходи.** Заходом і силами учениць руської школи видїлової імени Шевченка у Львові, відбудуть ся в пятницю дня 7. с. м. вечерницї, в сали „Рускої Бесїди". Програма: 1. Вступне слово. 2. Лисенко-Ковиньский: „Молитва", хор. 3. Шевченко: „Перебендя", деклямация. 4. A. Durand: „Chagonne", фортепян-сольо. 5. До весни", хор. 6. Кнїпль „Potpouri", цитра сольо. 7. Шевченко: „Хустина", деклямация. 8. Ф. Герман: „Reveru Russe", фортепян-сольо. 9. „Побіг трох братів з Азова". деклямация. 10. Глїбов „Журба", хор. — Початок точно о годинї 5 вечером. — Добровільні датки на руску школу видїлову приймає ся при касї.

— **Щорічний сьвяточний з'їзд у стіп Апостолів: сьв. Кирила і Методия в Велеградї** буде сего року 31 липня для сьвященників, а 1. серпня для богословів. На проґраму з'їзду складають ся відчити проф. університету в Празї др. Брафа та о. Шгястного редактора „Obzoru" в Бернї — з области суспільних наук, і о. Сьвєглїка: „про теперішнє становище сьвященика в суспільности". Дальші дві точки проґрами виповнять відчитами богослови. — На з'їзд сей обіцяв був своге часу послови дрови Стоянови приїхати також наш Митрополит. Хто бажав би взяти участь в сїм славяньскім сьвятї, а не знав сам куди і як кинути ся, може засягнути всяких інформаций в рускій духовній семинариї, звідки вибирає ся в Велеград гурток богословів. (Львів, ул. Коперника, ч. 36, двері 46).

— **Для хорих.** Видїл краєвий рішив урядити при львівскім загальнім шпитали окрему амбулягорию для недуг ушній, носа, горла й гортанки і іменував лїкаря дра Жигм. Шпалького управителем і ординарем того видїлу.

— **З Скільщини** пишуть: Небувалі спеки мучать нас вже від 20. мая. Теплота підносить ся нераз до 30 % Цельзия. Всьо висихає, а найгірше виходить на тім худобина, бо буквально нема що пасти.

— **З судової салї.** Елеазар Готлїб з Лисця, богородчаньского повіта, відніс ся листовно до фірми Оскар Шперлїнґ в Липску, чи би не зробила ему машини до підроблюваня нот двацять коронових, обіцюючи фірмі часть доходів з того „інтересу". Але фірма, замість прислати машину, відослала той лист прокураториї, а Готлїб ставав онегди перед станиславівским судом присяжних, обжалований о злочин наміреного наклоненя до фальшованя публичних паперів. Суд увільнив его,

---

Глава девята.

Більша часть пасажирів повставала на другий день з якимсь глухим чувством невиразного прочутя. Всїх то дуже пригнобило що корабель стоїть зовсїм спокійно і не рушає ся з місця. Машини очевидно не могли ще робити. Кенйон був одним з перших на покладї. То его занепокоїло, коли побачив, що помпи все ще при роботї і що перехиленє корабля на ліво також не зменшило ся. На щастє погода все ще була красна, значить єї море було зовсїм спокійне, але покропив рісний дощ, від котрого воздух на кілька миль став непрозорий.

Незадовго по Кенйонї з'явила ся на покладї також і Едита Льонґворт. Повитала его веселим усьміхом.

— Ну — відозвав ся Джон — здає ся, що лиш Ви однїсенькі спокійні і не журите ся нашим положенєм.

— Ах, я дійстно на то призабула — відповіла дївчина, — у мене зовсїм що иншого в голові. Ану чи вгадаєте?

— Ні, не вгадаю — відповів він.

— Ну, що то?

— Хиба Ви забули, що то нинї недїля?

— Дійстно, то недїля нинї? — Ах, правда. А менї здавало ся як би й час станув, від коли станула машина. Але я не знаю також, що такото має недїля значити.

— Не знаєте? То менї дивно. Зважте лиш: Недїля рано а землї не видко!

Кенйонови лице роз'яснило ся.

— Ах, відозвав ся він — тепер вже розумію, що у Вас на думцї. Телєґрама панни Брюстер не появить ся в нинїшнім числї „Арґуса".

— Розуміє ся, що не появить ся; а коли ми перед слїдуючою суботою прийдемо до Квінстави, то будете мати такі самі шанси як і Міс Брюстер, що Ваша телеґрама дійде так самоборзо до директорів, як єї до „Арґуса"; от видите!

Кенйон на то засьміяв ся і сказав:

— Менї здає ся, що причина задля тої користи трохи чи не за велика, як гадаєте? На мою думку то на таке виходить, як би хтось підпалив хату, щоби в нїй голубця спечи!

Якось зараз по десятій годинї воздух прояснив ся і десь далеко показало ся якесь судно, що плило на захід, то був очевидно один із великих пароходів, що плавають по далеких морях. Зараз в тій хвили, коли его добачив перший матроз, полетїли в гору сиґналові фляґи а на переді корабля зібрала ся товпа людий, щоби придивити ся, що то вийде із тих знаків. Але минала одна чверть години за другою, а з тамтого другого корабля не дав нїхто нїякого знаку, хоч здавало ся, що він повинен був добачити сиґнали, він плив спокійно дальше своєю дорогою на захід. Залога „Кальоріка" споглядала за ним з великим напруженєм аж наконець стратила надію, бо корабель в несповна годину щез зовсїм з овиду. Многі були тої гадки, що з ним щезла й послїдна поміч, хоч офіцири старали ся всїх переконувати, що нема нїякої небезпечности.

Помпи все ще були в роботї, але удари молотів вже давно були притихли, — для тих, що на тім розуміли ся, певний знак, що машиніст стратив вже всю надію направити шкоду.

В кілька мінут по 12 годинї зробив ся рух межи персоналом корабельним: матрози взяли ся лагодити найбільшу лодку ратункову і спустили єї так, що она вже висїла попад самим морем. Пішла якась чутка, котра пововли прибрала виразнїйший вид і капітан казав розповідати пасажирам, що то лиш длятого, щоби не тратити богато часу, один офіцир з кількома людьми із залоги поплинуть лодкою до ірийского побережа, щоби звідтам зателеґрафувати до Квінставну по висланє якого пароходу до тягненя.

— Чи знаєте, що они хотять робити? — відозвала ся Едита Льонґворт з великим занепокоєнєм до Кенйона.

— Знаю — сказав той — хотять пробовати дістати ся на побереже.

— Так, і Ви би могли вислати телеґраму до своїх людий в Льондонї та зажадати від них, щоби они Ваше справозданє оголосили зараз в ґазетах. Притім будемо мати ту користь, що панні Брюстер не прийде на гадку передати свою телеґраму офіцирови і так Ваше справозданє появить ся на всякий случай скорше в Льондонї як єї в „Арґусї", коли она взагалї ще его вишле.

Знаменита гадка! — сказав на то Кенйон. — Спитаю зараз офіцира, чи він то зробить.

Офіцир відповів дуже чемно, що охотно забере телеґрами від пасажирів. Кенйон побіг до своєї кабіни, де повідомив Уентворта о тім, що стало ся. Перший раз від многих днів проявив той трохи своєї давної енерґії. Підчас коли его приятель писав телеґраму, побіг він до управителя провіянтового купити марки і розміняти гроші, котрі повинен був перечисленї віддати офіцирови.

Міс Брюстер сидїла в як найбільшім спокою на своїм кріслї і читала якусь повість, але Едита не довіряла тому спокоєви. Станула собі близенько коло Американки і з обавою слїдила за каждим єї рухом. Нараз появив ся кельнер на покладї і страшенно налякав Едиту, коли відозвав ся слїдуючими словами:

повіривши его словам. що замовленої машини потребував до вироблюваня окладинок на потеси.

— **Давна справа**. Перед кількапайцяти роками переводила ся у львівскім карнім суді розправа против властительки Кукизова п. Стшелецкої і еї сина п. Алекс. Стшелецкого о намірений морд тамошного лат. пароха о. Тхоржніцкого, і скінчила ся увільненем Стшелецких. Перед кількома днями арештувала жандармерия тамошного селянина Яйка. котрого підозрівають о сповнене того морду. Він звернув на себе увагу жандармериї тим. що видавав за богато гроший. а при ревізиї найдено у него облігациї украдені о. Тхоржніцькому.

— **Еміґрацийна горячка** — як пишуть до „Буковини" — не тілько не устала, по противно що раз то більші прибирає розміри. Переїзджаючи недавно (12 мая) через Станиславів здибав там дописуватель тої часописи транспорт зложений з 23 родин з бучацкого повіту, котрий їхав до Канади. Декотрі з них попродали все майно, а декотрі виїхали лиш на обзорини, не взявши гроший потрібних на дорогу. Жалували небожата, що не взали з собою руско-українського співанника. В Буковині та еміґрация еще більша. Дня 25 мая був він сьвідком як виїзджало з Неполоківців 34 родин з Черемошу, Лужан і инших місцевостий кіцманьского округа. Цілі села супроводжали їх, та тому гліт був страшний. Плачеви та наріканям не було кінця. Жалко, видно розставати ся з рідною землею. Много людий іде так за море оставляючи батьківщину в руках чужих ворожих людий, а на жаль мало, дуже мало зроблено в напрямі запобіжения лиху.

— **Нещастна пригода**. З Бродів пишуть: В наслідок неосторожности один теольоґ трохи не пожив смерти. Один ученик ґімназияльний, не знаючи о тім, що револьвер набитий потиснув курок. Револьвер вистрілив і поцілив теольоґа Валюту в голову. На щасте куля ударила в кість і зсунула ся по лици та не глубоко застрягла в тілі. Теольоґа, що мав сідати до іспиту зрілости в брідскій ґімназиї відвіз о. Туркевич до Львова, бо ні один з брідских лікарів не хотів брати ся за витягнене зубів.

— **Смерть під колесами поїзду**. З Станиславова доносять: Дня 5 с. м. о годині $1\frac{1}{2}$ по полудни переїхав на смерть особовий поїзд ч. 312, що ішов з Черновець до Станиславова на шляху між Хриплином а Станиславовом зарібницю Марию Дідик. Нещастна хотіла перейти півперек шин, коли надлетів поїзд і убив еї. Заряджено слідство.

— **Велика буря**. З Праги телеґрафують: Надійшли сюди вісти, що в середу по полудни в многих громадах північної Чехії лютила ся сильна буря паробила богато шкоди. В наслідок хмаролому залила вода кількапайцять сіл, зірвала богато мостів і як зачувати забрала її кілька осіб.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Триест 6 червня. Тутешний епископ Штарк дозволив словіньским товариствам взяти участь з прапорами в торжестві Божого Тіла і не хотів того дозволу знести на жадане Італіянців. Той поступок епископа так озлобив Італіянців, що ухвалили, аби рада міска і всї автономічні уряди в Триєсті не брали участи в згаданім торжестві.

Париж 6 червня. Вчера вечером велїв ґенеральний прокуратор арештувати ґр. Люр-Салюса, що приїхав до Парижа аґітувати за кн. Орлеаньским.

Берлин 6 червня. Бюро Вольфа доносить з Пекіну: В части міста т. зв. „забороненім місті" вибух великий огонь. Японці і Американці замкнули ту дільницю і не дозваляють нікому вступати там; з тої причини нема близших вістий про той пожар.

Рим 6 червня. Аґентия Стефаніого доносить, що розпущена вість про недугу папи неправдива. Папа приймав вчера Рамполю і двох других кардиналів. Др. Ляппоні впевнює, що папа тішить ся тепер знаменитим здоровлем.

— Мої паньство! Кождий, хто має вислати яку телеґраму, може передати еї лодка, котра відпливає за дві мінути Офіцир віддасть їх на найблизшій стациї. Листів не приймає ся лиш телеґрами.

Скоро Міс Брюстер то вчула, схопила ся як зелектризована і побігла на долину до каюти, де з як найбільшим поспіхом почислила слова в своїй телеґрамі о копальнях, виймила гроші і все разом сховала до куверти. Відтак ще борзенько, як лиш можна було рушати пером, написала коротеньку звістку про пригоду, яка лучила ся „Кальоріковы". В тім поспіху що правда приключило ся їй то, що еї буйна уява прибільшила значно обем сеї нещасливої пригоди. А що она старала ся завсїгди описувати драматично, то ся подія була для неї аж надто небезпечна. Відтак глипнула ще борзенько у вікно, щоби впевнити ся, що має ще час писати і закінчила свое справоздане аж тогди, коли побачила, що матрози сїдають вже в лодку. Тепер треба ще було почислити борзенько нове справоздане і додати до него гроші і обі куверти запечатати. Все то зробила в однїй хвили і пустилась з обома важними кувертами в руці до дверий, аж ось нараз аж крикнула зі страху, і мусїла аж стола вхопити ся, щоби не впасти на землю.

Перед нею стояла, як би десь зпід землї вилїзла, Міс Едита Льонґворт, під самими дверми, котрі заступила собою і не рушалась. Міс Брюстер не чула, коли она увійшла і в ній відозвало ся якесь недобре прочуте, коли побачила перед собою свою ворогиню.

— Ви за чим тут? — спитала она.

— Я прийшла — відповіла Міс Льонґворт поволи — щоби поговорити з Вами.

— Вступіть ся, не маю тепер часу на то. Таж я Вам недавно сказала, що не хочу Вас більше й на очи. Пустіть мене, кажу.

— Не пущу.

— А то що знов такого значить ся?

— То значить ся, що Вас не пущу.

— То я задзвоню і кажу Вас за Вашу безличність викинути звідси.

— Не задзвоните — відповіла Едита спокійно — закриваючи рукою електричний ґузик.

— То Ви може хочете не випустити мене з моеї власної каюти?

— Розуміє ся, що хочу.

— А знаете, що Вас за то можуть арештувати.

— То менї байдуже.

— Пустіть мене — відьмо, а ні то Вас набю!

— Бийте!

— Через хвильку стояли обі дівчини закукурічені против себе. Одна із гніву і злости мало не пукла, друга на око стояла спокійно опершись об двері і закривши ґузик від дзвінка рукою. Міс Брюстер глипнула крізь вікно і переконала ся, що офіцир скочив в лодку, котру тепер поволи спустили.

— Пустіть мене!

— Все в своім часї — відповіла Едита Льонґворт, котрої очи також споглядали на висячу у воздусї лодку. Дженні Брюстер розважила собі борзо, що як би прийшло до бійки, то зле би на тім вийшла, бо Анґлійка була рішучо сильнійша. Длятого сховала обі куверти до кишенї, котру по короткім шуканю якось щасливо знайшла, а відтак заверещала таким голосом, якого Едита Льонґворт ще в своім житю не чула. Як би у відповіди на той крик, понесли ся тепер на покладі грімкі предовжні оклики „Гурра!"

(**Дальше буде**).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1901 після середно-европ. год

Зі Львова

посп.	особ.	
відходить		
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Скольго, Лавочного від 1/7 до 15/9
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	10·25	„ Іцкан, Сопова, Берегомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан Гусятина. Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Скольго лиш від 1/5 до 30/6
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 18/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45		До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	7·52	„ Брухович від 7/5 до 15/9.
	6·10	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берли. Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·30	„ Янова від 1/6 до 15/9 в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·30	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

До Львова

посп.	особ.	
приходять		
		День
	4·40	Зі Стрия, Самбора, Борислава
	6·10	„ Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·10	„ Скольго, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·55		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Скольго, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.11	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·?6	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/9 до 30/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·15	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·15	„ Кракова, Відня, Пешту. Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·25	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. „Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В місті видають білети їзди: Звичайні білети аґенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ІНСЕРАТИ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)